

УДК 811.111'373.46'42:159 962

DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2020-2-4>

ЛІНГВАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ГІПНОСТИЛІСТИЧНИХ ШАБЛОНІВ ЛЕКСИЧНОГО РІВНЯ В АНГЛОМОВНОМУ ГІПНОТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Карпенко Максим Юрійович,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри граматики англійської мови
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
m.yu.karpenko@gmail.com
orcid.org/0000-0003-0308-5284

У статті пропонується введення до наукового обігу терміна «гіпнотичний дискурс» – результат комунікації в ситуації гіпнотерапевтичного впливу разом з усіма (матеріальні й нематеріальні) конституентами комунікативної ситуації. Гіпнотичний дискурс застосовується в комунікації між гіпнотерапевтом і клієнтом під час гіпнотерапевтичного сеансу, і саме в його межах значну роль відіграє мовленнєвий компонент. Мета даного дослідження – навести основні лінгвістичні шаблони англійської гіпнотичної комунікації, а також висвітлити основні лінгвальні особливості навіювань в англійській мові. Об'єктом дослідження є гіпнотичний дискурс в англійській мові, а предметом – механізми конструювання гіпнотичного комунікативного акту в англійській мові. Матеріалом послужили записи мовлення гіпнотерапевтів під час гіпнотичних сеансів англійською мовою сумарним обсягом приблизно 50 годин. У статті розглянуто перебіг типового сеансу гіпнотерапії, який складається з таких компонентів: наведення, навіювання й виведення. Також було розглянуто гіпнотичні шаблони, які використовуються гіпнотерапевтами для формування стану гіпнотичного трансу у клієнта. Було висунуто пропозицію посилатись на галузь мовознавства, яка вивчає лінгвальні особливості гіпнотичного мовлення, за допомогою терміна «гіпнотична лінгвістика», а на процес виокремлення шаблонів гіпнотичного мовлення, що було описано, – за допомогою терміна «гіпнотичний аналіз». У статті визначено гіпнотичні шаблони лексичного рівня, серед яких виокремлено різні типи неконкретного мовлення (7 425 випадків його використання) – номіналізації (41% випадків), неконкретні прикметники (22%), неконкретні дієслова (18%), неконкретні іменники (9%), а також неконкретні займенники та неконкретні детермінативи, які разом становлять 10% випадків. Саме вони є основним інструментом гіпнотерапевта і трапляються майже в кожному реченні під час гіпнотичної комунікації. Приводом є те, що неконкретне мовлення дозволяє уникнути неконгруентності під час проведення гіпнотичного акту. До інших гіпнотичних шаблонів лексичного рівня належить втрачений перформатив (1 834 випадки), універсальні кількісні та модальні оператори (1 912 випадки) і предикати усвідомлення (2 187 випадків). Вони використовуються з великою частотністю і є важливими інструментами формування гіпнотичної комунікації. У подальших розвідках планується висвітлити інші класи гіпнотичних шаблонів, зокрема гіпнотичні шаблони синтаксичного рівня.

Ключові слова: гіпнотичний дискурс, гіпноз, гіпнотичні шаблони, гіпнотична лінгвістика, гіпнотичний аналіз.

LINGUISTIC PECULIARITIES OF THE USE OF HYPNOSTYLISTIC PATTERNS OF THE LEXICAL LEVEL IN ENGLISH HYPNOTIC DISCOURSE

Karpenko Maksym Yuriiovich,
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of English Grammar
Odessa I.I. Mechnikov National University
m.yu.karpenko@gmail.com
orcid.org/0000-0003-0308-5284

The article proposes the introduction into scientific circulation of the term hypnotic discourse, i.e. the result of communication in a situation of hypnotherapeutic influence together with all (tangible and intangible) constituents of the communicative situation. Hypnotic discourse is used in communication between the hypnotherapist and the client during a hypnotherapy session, and it is within it that the speech component plays a significant role. The purpose of this study is to present the main linguistic patterns of English hypnotic communication, as well as to highlight the main linguistic features of suggestions in English hypnotic discourse. The object of the research is hypnotic discourse in English, and the subject is the mechanisms of constructing a hypnotic communicative act in English. The material of investigation is the speech of hypnotherapists during hypnotic sessions in English with a total volume of about 50 hours. The article considered the course of a typical session of hypnotherapy, which includes the following components: guidance,

suggestion and output. Hypnostylistic patterns used by hypnotherapists to form a state of hypnotic trance in the client were also considered. It was suggested to refer to the branch of linguistics, which studies the linguistic features of hypnotic speech, using the term hypnostylistics, and to the process of investigation the patterns of hypnotic speech, which was described – using the term hypnostylistic analysis. Hypnostylistic patterns of the lexical level were singled out. The article singled out hypnostylistic patterns of the lexical level, among which different types of non-specific speech were singled out (7 425 cases of its use were singled out) – nominalizations (41% of cases), non-specific adjectives (22% of cases), non-specific verbs (18% of cases), non-specific (9% of cases), as well as non-specific pronouns and non-specific determinants, which together make up 10% of cases. They are the main tool of the hypnotherapist and are found in almost every sentence during hypnotic communication. The reason is that vague speech avoids incongruence during a hypnotic act. Other hypnotic patterns of the lexical level include the lost performative (1 834 cases), universal quantitative and modal operators (1 912 cases) and predicates of awareness (2 187 cases). They are used with great frequency and are important tools for the formation of hypnotic communication. In further explorations it is planned to cover other classes of hypnostylistic patterns, in particular, hypnostylistic patterns of syntactic level.

Key words: hypnotic discourse, hypnosis, hypnostylistic patterns, hypnostylistics, hypnostylistic analysis.

1. Вступ

Останні десятиріччя поступу лінгвістики призвели до бурхливого розвитку когнітивно-дискурсивної парадигми, яка орієнтована «не лише на способи представлення знань у мові, а й на комунікативну компетенцію мовця й адресата, дискурсивні чинники вибору <...> мовної форми маніфестації знань у тексті чи комунікативній ситуації» (Селіванова, 2008: 19). Результатом цього розвитку стає поступове розширення репертуару типів дискурсу на кшталт теолінгвістичного, судового, академічного, дискурсу ток-шоу, цей список можна продовжувати нескінченно. Проте варто відзначити, що наявна проблема визначення й розуміння власне сутності терміна «дискурс», до чого є багато підходів (див.: Салихов, 2014; Чернобров, 2012; Maslova, 2015 та інші). Погоджуємося з думкою О.О. Селіванової про те, що дискурс може трактуватися як «замкнена цілісна комунікативна ситуація <...>, складниками якої є комуніканти й текст як знаковий посередник, зумовлена різними чинниками, що опосередковують спілкування й розуміння» (Селіванова, 2006: 120), і пропонуємо уведення до наукового обігу терміна «гіпнотичний дискурс» – результат комунікації в ситуації гіпнотерапевтичного впливу разом з усіма (матеріальні й нематеріальні) конститuentами комунікативної ситуації. Гіпнотичний дискурс застосовується в комунікації між гіпнотерапевтом і клієнтом під час гіпнотерапевтичного сеансу, і саме в його межах значну роль відіграє мовленнєвий компонент. Узагалі гіпноз виступає загальноприйнятим методом психотерапії, а створена Британською медичною асоціацією комісія в 1955 р. зробила висновок щодо гіпнозу, що він може бути рекомендованим методом лікування в деяких випадках так званих психосоматичних розладів та психоневрози, а також було доведено його можли-

вість знімати симптоми й змінювати патологічні паттерни мислення і поведінки (Medical Use of Hypnotism, 1955: 191).

Отже, актуальність даної статті базується на значній науковій увазі дослідників до лінгвальних механізмів сугестії (Ковалевська, 2001; Кутуза, 2018; 卜鹤, 2010; Erickson, Bandler, 1979; Bandler, Grinder, 1975), проте детальне й всеосяжне дослідження специфіки гіпнотичного дискурсу є на часі. Отже, метою даного дослідження є інвентаризація основних лінгвальних патернів англomовної гіпнотичної комунікації. **Об'єктом** дослідження було обрано гіпнотичний дискурс англійської мови, а **предметом** – механізми конструювання гіпнотичного комунікативного акту в англійській мові. **Матеріалом** послугували записи мовлення гіпнотерапевтів під час гіпнотичних сеансів англійською мовою сумарним обсягом приблизно 50 годин.

Методологічною основою дослідження слугує сукупність ідей когнітивно-дискурсивної лінгвістичної парадигми. У дослідженні було використано наступні методи: загальнонаукові (індукція і дедукція, аналіз і синтез, кількісний тощо) для виведення науково обґрунтованих умовиводів; загальнолінгвістичні (дискурсивний аналіз) для аналізу саме лінгвальної складової частини гіпнотичного дискурсу; використано авторську методику гіпностилістичного аналізу для виокремлення лінгвальних шаблонів створення гіпнотичності й навіювання.

2. Структура гіпностилістичного сеансу

Гіпнотерапевтичний сеанс має фіксовану внутрішню структуру, яка приводить до успішного здійснення навіювання за умови збереження послідовності кроків. Типовий гіпнотерапевтичний сеанс має таку структуру:

а) **наведення** – «процедура, яку скеровано на викликання гіпнозу» (Elkins, 2015: 6). Протягом цього етапу відбувається підготовка

до здійснення навіювання, яка приводить до появи описаного вище стану. Цей етап включає **фіксацію уваги клієнта** на «внутрішніх реаліях» (Erickson, 1979: 17) та **депотенціалізацію звичних мисленнєвих послідовностей і систем вірувань**, що передбачає «відволікання уваги, здивування, сумнів, чи будь-який інший процес, що перериває звичайний для пацієнта перебіг думок» (Erickson, 1979: 17). Цей етап є опціональним і використовується переважно для подолання опору клієнта чи для прискорення швидкості занурення клієнта у транс;

б) **навіювання**, яке є кінцевою метою викликання цього стану. У разі здійснення гіпнотерапії – «використання гіпнозу для лікування медичного чи психологічного розладу чи проблеми» (Elkins, 2015: 7). Процес гіпнотичного навіювання можна умовно поділити на три частини (Erickson, 1979: 17–23):

– **підсвідомий пошук**, який досягається «імплікаціями, питаннями, грою з багатозначними словами й іншими формами непрямої сугестії»;

– **підсвідомі процеси**, що включають «особисті асоціації й ментальні механізми», які є реакцією підсвідомості на засоби непрямої сугестії, зазначені вище;

– **гіпнотичний відгук**, що є автономною й неусвідомлюваною зміною в перебігу психічних процесів і змінах у моделях поведінки, що є наслідками вищезначених змін;

в) **виведення**, яке скеровано на комфортне для клієнта поступове припинення стану гіпнозу.

3. Лексичні гіпностилістичні патерни

Протягом усіх етапів здійснення гіпнотичної взаємодії оператор застосовує **гіпнотичне мовлення**, тобто має необхідність уживати у власному мовленні певні лінгвальні шаблони для встановлення й підтримання стану гіпнозу, а також запобігання передчасному виведенню з нього клієнта. Те, що саме лінгвальні шаблони, або **гіпностилістичні патерни** – «систематичні послідовності [вербальної] поведінки» (Bandler, 1975: 129), є механізмом для проведення гіпнотичного сеансу, уможливорює фіксування гіпнозу як об'єкта саме лінгвістичного дослідження, а саме **гіпностилістики**, основним методом якої є **метод гіпностилістичного аналізу**.

Одне з основних завдань гіпнотерапевта під час сеансу – залишатись **конгруентним** із думками клієнта, тобто говорити те, що не буде відрізнятися від того, про що думає клієнт у трансівному стані (Гинзбург, 2008: 40),

що можемо проілюструвати таким прикладом: *And as you are listening to the sound of my voice, memories of some person might surface <...>*. Або ж такий приклад: *It is very pleasant at times to feel safe <...> Every person has a place where they feel safe and comfortable <...> If that place comes to your mind, you can take some time to explore it <...>*.

Шлях до конгруентності під час проведення сеансу гіпнотерапії – застосування **неконкретного мовлення**, тобто уникнення конкретних деталей у мовленні гіпнотерапевта. Перевага віддається словам, які мають більший ступень абстракції (Гинзбург, 2008: 40). Можна виділити такі парцели реалізації неконкретного мовлення (див.: Плигин, 2000: 412):

– **неконкретні дієслова**, тобто дієслова, що мають більший ступень абстракції, ніж інші представники цієї частини мови, наприклад: *transform, feel, wonder* тощо;

– **неконкретні прикметники**, тобто прикметники, що мають більший ступень абстракції, ніж інші представники цієї частини мови, наприклад: *confident, happy* тощо;

– **неконкретні займенники**, тобто займенники, що мають більший ступень абстракції, ніж інші представники цієї частини мови, наприклад: *someone, something*;

– **неконкретні детермінативи**, тобто всі випадки зазначення неконкретного місця, часу, способу й інших обставин, наприклад: *at that place, at some point in time, all the time you need*;

– **неконкретні іменники**, тобто іменники, що мають більший ступень абстракції, ніж інші представники цієї частини мови, наприклад: *clothes* (у протиставлення конкретним категоріям речей, які можна одягнути) тощо;

– **номіналізації** – вербальне позначення процесу за допомогою іменників, іноді – дієслів та прикметників, які мають яскравий асоціативний ряд і використовуються з метою навіювання. Прикладами можуть слугувати *safety, resources, peace, tranquility* тощо.

Можна навести такі приклади з нашої вибірки:

Неконкретні слова різних класів є невід'ємною складовою частиною гіпнотичного дискурсу, вони вживаються майже в кожній репліці, що продукує гіпнотерапевт. У вибірці налічувалось 6 577 випадків уживання неконкретних слів. Серед них на домінуючих позиціях були номіналізації (38%), неконкретні прикметники (21%) і неконкретні

дієслова (26%). Частотність неконкретних іменників є незначною (8%), що можна пояснити великою кількістю номіналізацій, які здебільшого виражено іменниками. 10% від загальної кількості неконкретних слів становлять інші типи, що було зазначено вище. Основою гіпнотичних текстів є іменники, прикметники й дієслова, які приводять до активізації трансдериваційного пошуку.

Унаочнення всього вищесказаного наведено в діаграмі (рис. 1).

Наступним патерном лексичного рівня є **втрачений перформатив** (Плигин, 2000: 412), який можна дефінувати як уникнення називання актанта твердження для відсутності тону наказу. Це досягається різними шляхами, як-от:

– використання дієслівникових форм пасивного стану, наприклад: *A lot of things to think over have been said today <...>*. У цьому прикладі терапевт надає навіювання подумати над тим, що ним було сказано, проте не вказує на це експліцитно з метою уникнення можливого опору. Варто зазначити, що в англійській мові цей варіант використовується нечасто через міркування про те, що гіпнотичне мовлення повинно бути якомога простішим з погляду вжитої лексики та граматичних конструкцій;

– заміна об'єкта дії на актанта дії, що у джерелах з гіпнозу часто називають **дисоціацією**, наприклад: *And then a new sensation may come to you <...>*. У цьому прикладі терапевт надає клієнтові навіювання, щоб клієнт почав відчувати певне почуття, якого вимагає терапевтична ситуація. Варто також зазначити використання неконкретного мовлення в цьому прикладі для посилення на це почуття;

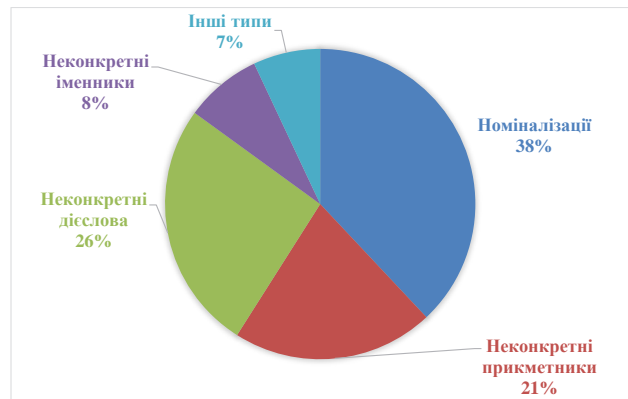

Рис. 1. Унаочнення кількісного розподілу неконкретних слів за типами

– використання безособових конструкцій на кшталт такої: *It might be easier to listen, Mary, with your eyes closed <...>*. У цьому реченні терапевт надає навіювання клієнтові заплющити очі, проте уникає прямого наказу зробити це. Також варто зазначити, що в цьому реченні є вбудована команда: *listen, Mary*.

У нашій вибірці втрачений перформатив виступав одним із найчастотніше вживаних лінгвальних шаблонів створення сугестії в англійськомовному гіпнозі. Було виявлено 1 567 випадків використання втраченого перформативу.

Наступним патерном лексичного рівня є **універсальні кількісні і модальні оператори** (Плигин, 2000: 413), які можна пояснити як максимальну генералізацію за допомогою засобів вираження модальності. Наприклад, твердження *At some point in time you may realize that all people respect you* може викликати опір із боку клієнта, оскільки психологічною якістю багатьох людей є шукати

Таблиця 1

Приклади використання неконкретних слів

№	Приклад	Коментар
1.	<i>And now, John, you can position yourself comfortably <...></i>	У цьому прикладі вжито неконкретний детермінатив <i>comfortably</i> , який закликає клієнта сісти будь-яким способом, який є для нього комфортним.
2.	<i>You might hear some noises from the outside, which might bring you realize something new about what I am saying <...></i>	У цьому прикладі вжито неконкретний іменник <i>some noises</i> та неконкретний займенник <i>something</i> , які вказують на будь-які можливі шуми в майбутньому та відповідні думки. Варто зазначити, що в цьому прикладі також ужито такий прийом, як утилізація, який заздалегідь створює у клієнта настанову на те, що він може почути шуми, стосовно яких було надано навіювання, яке призводить до створення нових можливостей для поглиблення трансю, замість того, щоб заважати перебігу трансю.
3.	<i>In response to that memory, some feeling might arise <...> a happy feeling <...></i>	У цьому прикладі вжито неконкретний іменник <i>that feeling</i> , який називає почуття, проте водночас не називає його експліцитно. Також ужито неконкретний прикметник <i>happy</i> , який призводить до трансдериваційного пошуку (пошуку власного досвіду, який допоміг би адресатові зрозуміти слова адресанта) (Bandler, 1975, Vol. 1: 155).

контрприклад для кожного генералізованого твердження. Натомість терапевт, який працює в рамках недирективного гіпнозу, перефразує це твердження як *At some point in time you may realize that many people respect you* (варто зазначити наявність також пресупозиції в цьому твердженні, що клієнта поважають). Під час розмови про майбутнє для гіпнотерапевтів характерна оцінка вірогідності за допомогою модальних дієслів на кшталт *may, might*, які вказують на відносну вірогідність. Також універсальні модальні оператори можуть виражатись за допомогою інших граматичних та лексичних засобів, що мають схоже значення, на кшталт *maybe, it's possible that* тощо.

У нашій вибірці універсальні кількісні й модальні оператори використовувались досить часто: виявлено 1 869 випадків.

Ще одним лінгвальним шаблоном лексичного рівня є **предикати усвідомлення** (Плигин, 2000: 379), які містять пресупозицію, що щось трапляється без усвідомлення клієнта, а йому треба лише зрозуміти. Прикладом може слугувати *You may soon realize that you feel happiness*, яке містить пресупозицію, що людина радіє, проте вона до цього цей факт ще не усвідомлювала. Цей шаблон є одним із базових інструментів гіпнотерапевта на лексичному рівні. В англійській мові найчастішими предикатами усвідомлення виступають *realize,*

become aware та *understand*. Можна навести такі приклади:

У нашій вибірці цей шаблон було зареєстровано 1 978 разів. Його частотне використання покликано ввести певну пресупозицію без повертання уваги неї. Гіпнотилістичні шаблони лексичного рівня є найбільш популярними, причому вони охоплюють різні типи неконкретного мовлення: номіналізації, неконкретні прикметники, неконкретні дієслова, неконкретні займенники, неконкретні детермінативи, неконкретні іменники, а втрачений перформатив, універсальні кількісні та модальні оператори та предикати усвідомлення використовуються із приблизно однаковою частотністю.

Кількісний розподіл гіпнотилістичних шаблонів лексичного рівня унаочнено в діаграмі (рис. 2).

4. Висновки

У статті було розглянуто перебіг типового сеансу гіпнотерапії, який включає в себе такі компоненти: наведення, навіювання й виведення. Також було розглянуто гіпнотилістичні шаблони, які використовуються гіпнотерапевтами для формування стану гіпнотичного трансю. Було висунуто пропозицію термінувати галузь мовознавства, яка вивчає лінгвальні особливості гіпнотичного мовлення, *гіпнотилістикою*, а основний метод виокремлення шаблонів гіпнотичного мовлення – за допомогою терміна *гіпнотилістичний аналіз*.

Таблиця 2

Приклади використання універсальних кількісних і модальних операторів

№	Приклад	Коментар
1.	<i>We might understand more as we go deeper <...></i>	У цьому прикладі ми бачимо універсальний модальний оператор <i>might</i> .
2.	<i>At times the relationship between a man and a woman can become more stressed than it can be <...></i>	У цьому прикладі ми бачимо універсальний модальний оператор <i>can</i> , який ужито двічі, а також ще один універсальний модальний оператор – <i>at times</i> . Усі оператори покликані подолати можливий опір. Варто зазначити, що модальне дієслово вжито багаторазово з метою депотенціалізації когнітивних процесів клієнта шляхом спонукання до трансдериваційного пошуку.
3.	<i>Some people can feel smells in a state of deep trance <...></i> .	У цьому прикладі ми можемо побачити універсальний кількісний оператор <i>some people</i> і універсальний модальний оператор <i>can</i> .

Таблиця 3

Приклади використання предикатів усвідомлення

№	Приклад	Коментар
1.	<i>Can you feel how much you've learned?</i>	У цьому прикладі робиться пресупозиція, що клієнт навчився багатьом речам, що скеровано на спонукання його до пошуку нових ресурсів.
2.	<i>The unconscious mind knows much more than we do <...> And it learns way faster <...> Afterwards it may decide to share with you a tiny drop of its wisdom that you always knew <...> But never knew that you knew <...></i>	У цьому прикладі дається навіювання, щоб клієнт шукав потрібні ресурси в самому собі. Варто зазначити, що в цьому прикладі також використано дисоціацію (між підсвідомим та свідомим).

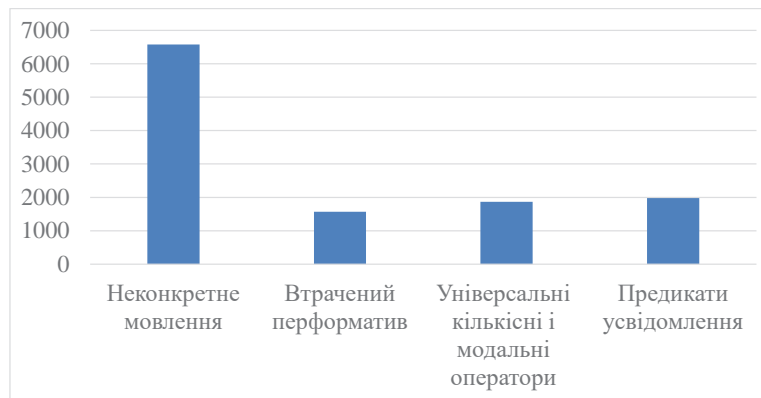

Рис. 2. Уяочнення кількісного розподілу гіпнотистичних шаблонів лексичного рівня

У статті було виокремлено гіпнотистичні шаблони лексичного рівня, серед яких і різні типи **неконкретного мовлення** (виокремлено 7 425 випадків його використання), а саме: **номіналізації** (41% випадків), **неконкретні прикметники** (22%), **неконкретні дієслова** (18%), **неконкретні іменники** (9%), а також **неконкретні займенники** та **неконкретні детермінативи**, які разом становлять 10% випадків. Саме вони є основним інструментом гіпнотерапевта й уживаються майже в кожному реченні під час гіпнотичної комунікації. Приводом є те, що неконкретне мовлення дозволяє уникнути неконгруентності під час проведення гіпнотичного акту. До інших гіпнотистичних шаблонів лексичного рівня належить **втрачений перформатив** (1 834 випадки), **універсальні кількісні та модальні оператори** (1 912 випадків), **предикати усвідомлення** (2 187). Вони використовуються з великою частотністю і є важливими інструментами формування гіпнотичної комунікації.

У подальших розвідках планується висвітлити інші класи гіпнотистичних шаблонів, зокрема гіпнотистичні шаблони синтаксичного рівня.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гинзбург М., Яковлева Е. Систематический курс эриксоновского гипноза. Москва : Московский психолого-социальный институт, 2008. 312 с.
2. Ковалевська Т. Комунікативні аспекти нейролінгвістичного програмування. Одеса : Астропринт, 2001. 344 с.
3. Кутуза Н. Комунікативна сугестія в рекламному дискурсі : психолінгвістичний аспект. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2018. 648 с.
4. Плигин А., Герасимов А. Руководство к курсу НЛП-практик. Москва : КСП+, 2000. 578 с.

5. Салихов А. Типология дискурса. Дискурс ток-шоу. *Lingua. Mobilis*. 2014. № 5 (51). С. 44–53.
6. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. Полтава : Довкілля-К, 2008. 711 с.
7. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
8. Чернобров А. Типы и жанры дискурса в лингвистике и философии языка. *Вестник Новосибирского государственного университета*. Серия «Лингвистика и межкультурная коммуникация». 2012. Т. 10. Вып. 2. С. 87–92.
9. Bandler R., Grinder J. Patterns of the Hypnotic Techniques of Milton H. Erickson M.D. Vol. I. Scotts Valley : Grinder & Associates, 1975. 269 p.
10. Advancing research and practice: the revised APA Division 30 definition of hypnosis / G. Elkins et al. *International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*. 2015. Vol. 63 (1). P. 1–9.
11. Erickson M., Rossi E. Hypnotherapy. An Exploratory Casebook. New York : Irvington Publishers, 1979. 421 p.
12. Maslova T. Challenges of discourse modes categorization. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Серія «Філологія. Педагогіка». 2015. № 6. С. 72–77.
13. Medical Use of Hypnotism: Report of a Subcommittee Appointed by the Psychological Medicine Group Committee of the British Medical Association. *The British Medical Journal*. 1955. Vol. 1. № 4920. P. 190–193. URL: <https://www.jstor.org/stable/20363379> (last accessed: 27.06.2020).
14. 卜鹤. 心理催眠术. 北京: 新世界出版社, 2010. 244页.

REFERENCES:

1. Ginzburg M.R., Yakovleva E.L. (2008). Sistematiceskij kurs jeriksonovskogo gipnoza [Systematic course of Ericksonian hypnosis]. Moscow: Moscow Psychological and Social Institute, 312 p.
2. Kovalevska T.Yu. (2001). Komunikativni aspekti nejrolingvistichnogo programuvannja [Communicative aspects of neuro-linguistic programming]. Odesa: Astroprint, 344 p.
3. Kutuzha N.V. (2018). Komunikativna sugestija v reklamnomu diskursi: psiholingvistichnij aspekt [Communicative suggestions in advertising discourse: psycholinguistic aspect]. Kiev: Vidavnichiy house of Dmitry Burago, 648 p.

4. Pligin A., Gerasimov A. (2000). Rukovodstvo k kursu NLP-Praktik [Guide to the course NLP-Practitioner]. M. : KSP +, 578 p.
5. Salihov A.Ju. (2014). Tipologija diskursa. Diskurs tok-shou [Typology of discourse. Talk show discourse]. Lingua. Mobilis, № 5 (51), p. 44–53.
6. Selivanova O.O. (2008). Suchasna lingvistyka: naprjamy ta problemy [Modern linguistics: trends and problems]. Poltava: Dovkillya-K, 711 p.
7. Selivanova O.O. (2010). Lingvistychna entsyklopedia [Linguistic Encyclopaedia]. Poltava: Dovkillya-K, 716 p.
8. Chernobrov A.A. (2012). Typy i zhanry diskursa v lingvistike i filosofii jazyka [Types and genres of discourse in linguistics and philosophy of the language]. Vestnik NGU. Serija: Lingvistika i mezhkul'turnaja komunikacija, Tom 10b, vypusk 2, P. 87–92.
9. Bandler R., Grinder J. (1975). Patterns of the Hypnotic Techniques of Milton H. Erickson, M.D. Volume I. Scotts Valley: Grinder & Associates, 269 p.
10. Elkins G.R., Barabasz A.F., Council J.R., Spiegel D. (2015). Advancing research and practice: the revised APA Division 30 definition of hypnosis // International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis. Vol. 63(1), P. 1–9.
11. Erickson M.H., Rossi E.L. (1979). Hypnotherapy. An Exploratory Casebook. NY: Irvington Publishers, 421 p.
12. Maslova T.B. (2015). Challenges of discourse modes categorization. Visnik Nacional'nogo tehničnogo universitetu Ukrayiny "Kyivivs'kij politehničnij institut». Serija: Filologija. Pedagogika, № 6, P. 72–77.
13. Medical Use of Hypnotism: Report of a Subcommittee Appointed by the Psychological Medicine Group Committee of the British Medical Association. (1955). The British Medical Journal. Vol. 1, № 4920. P. 190–193. URL: <https://www.jstor.org/stable/20363379> (Last accessed: 27.06.2020).
14. Bu He. (2010). Xinli Cuimianshu [Psychological Hypnotism]. Beijing: New World Press.

*Стаття надійшла до редакції 08.10.2020.
The article was received October 8, 2020.*